NORAKSTS
Lieta Nr.A42512609
143/AA43-0843-11/4

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 23.septembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja R.Paegle,
tiesneses Dz.Amerika un L.Vīnkalna,

piedaloties pieteicējam *E.S.* un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes pārstāvim *A.O.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *E.S.*, personas kods */personas kods/*, pieteikumu par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieces 2008.gada 9.decembra lēmuma Nr.3396 atcelšanu, sakarā ar *E.S.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 28.jūnija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2008.gada 10.jūlijā sastādīts ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokols Nr.EZ 070544 par to, ka 2008.gada 10.jūlijā plkst.14:35 saņemts izsaukums uz Ierikļu ielu 3, Rīgā, kur nenoskaidrots vadītājs ar nenoskaidrotu transportlīdzekli (valsts reģistrācijas Nr.*/reģistrācijas numurs/*) uzbraucis stāvošam transportlīdzeklim Mitsubishi Pajero ar valsts reģistrācijas Nr.*/reģistrācijas numurs/* un aizbraucis no notikuma vietas. Transportlīdzeklim Mitsubishi Pajero konstatēti šādi bojājumi: rezerves riteņa kastes bojājums, atpakaļgaitas videokameras bojājums, piekabes āķa bojājums, kā arī elektronikai iespējami slēptie bojājumi.

[2] 2008.gada 10.jūlijā sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA 512073 par to, ka 2008.gada 10.jūlijā plkst.14:35 *E.S.* vadīja transportlīdzekli Audi Q7, valsts reģistrācijas Nr.*/reģistrācijas numurs/*, pa Ierikļu ielu no Vairoga ielas puses A.Čaka ielas virzienā un pie nama Ierikļu ielā Nr.3 nepārliecinājās par ceļu satiksmes drošību, kā rezultātā uzbrauca stāvošam transportlīdzeklim Mitsubishi Pajero, valsts reģistrācijas Nr.*/reģistrācijas numurs/*. *E.S.* atstāja notikuma vietu, tādējādi pārkāpjot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk –

CSN) 51.punktā un 113.punktā noteiktās prasības, par ko paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[16] panta piektajā daļā un 149.[4] panta 14.daļā.

[3] 2008.gada 10.novembrī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas priekšnieka vietnieks pieņēma lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.050/PA512073, ar kuru *E.S.* saukts pie administratīvās atbildības, uzliekot naudas sodu Ls 50 apmērā par LAPK 149.[16] panta piektajā daļā un 149.[4] panta 14.daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu izdarīšanu.

Izskatot *E.S.* apstrīdēšanas iesniegumu, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietniece ar 2008.gada 9.decembra lēmumu Nr.3396 (turpmāk arī – Lēmums) atstāja negrozītu apstrīdēto lēmumu.

[4] *E.S.* (turpmāk – pieteicējs) pieteikums par Lēmuma atcelšanu pamatots ar šādiem argumentiem.

[4.1] Administratīvā akta apstrīdēšanas stadijā pieteicējam netika dota iespēja pienācīgi pamatot savus iebildumus, jo ar lietas materiāliem atļauts iepazīties tikai pēc apstrīdēšanas iesnieguma iesniegšanas. Pēc administratīvā pārkāpuma lietas materiālu saņemšanas pieteicējs iesniedzis vēl vienu apstrīdēšanas iesniegumu, kurš atstāts bez izskatīšanas.

[4.2] Pieteicējs neapstrīd, ka uzbraucis *O.R.* transportlīdzeklim Mitsubishi Pajero, valsts reģistrācijas Nr.*/reģistrācijas numurs/*, taču nepiekrīt tam, ka sadursmes rezultātā transportlīdzeklim Mitsubishi Pajero varēja tikt nodarīti bojājumi. Pieteicēja ieskatā iestāde pieļāvusi virkni procesuālo pārkāpumu. Pieteicējs arī nepiekrīt, ka notikumam varēja būt aculiecinieki.

[4.3] Bojājumu radīšana fiziskās vai juridiskās personas mantai atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 1.panta 7.punktā ietvertajai ceļu satiksmes negadījuma legāldefinīcijai ir priekšnosacījums, lai noteiktā laikā un vietā radušos lietas faktiskos apstākļus apspriestu kā ceļu satiksmes negadījumu. Arī Ceļu satiksmes likuma 27.panta ceturtā daļa norāda uz bojājumiem kā uz priekšnosacījumu, lai faktisko dzīves gadījumu apspriestu pēc normām, kuras reglamentē personas rīcību ceļu satiksmes negadījumā. Līdzīgs tiesiskais regulējums ietverts arī CSN 5.nodaļā. Iestāde nepareizi piemērojusi CSN 51.punktu.

[4.4] Bojājumu rašanās pieteicēja automašīnai nav pamats, lai pieteicēju sauktu pie administratīvās atbildības. Lēmumā nepamatoti secināts, ka sadursmes rezultātā ar pieteicēja vadītās automašīnas radiatora resti vai motora pārsegu nodarīts bojājums *O.R.* automašīnas rezerves riteņa dekoratīvajai uzlikai. Notikuma vietā pieteicējs apskatījis transportlīdzekli ar valsts Nr.*/reģistrācijas numurs/* un nekādus bojājumus (acīmredzamus) nav manījis.

Nav iespējami arī slēptie bojājumi, jo arī pieteicēja automašīnai būtiski bojājumi netika nodarīti.

[4.5] Protokolos nostiprinātās ziņas, kā arī policijas inspektora 2008.gada 21.novembra dienesta ziņojums vērtējams kritiski. Sastādot protokolu, policijas inspektora pienākums ir objektīvi fiksēt lietas faktiskos apstākļus, nevis par tādiem uzdot administratīvā procesa dalībnieka vai trešās personas paskaidrojumus.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 28.jūnija spriedumu pieteicēja pieteikums noraidīts, balstoties uz tālāk norādītajiem apsvērumiem.

[5.1] Nav strīda par to, ka pirms gājēju pārejas, kur uzstādīts luksofora objekts, pieteicējs neuzmanības dēļ atlaida bremžu pedāli un uzbrauca priekšā stāvošajai automašīnai. Nepastāv strīds par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības par LAPK 149.[4]panta 14.daļā paredzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

Lietā ir strīds par to, vai pieteicējs ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 149.[16]panta piektajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

[5.2] Lai personu sauktu pie administratīvās atbildības par LAPK 149.[16] panta piektajā daļā paredzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, ir nepieciešams konstatēt, ka persona, kura vadīja transportlīdzekli, patvaļīgi atstāja ceļu satiksmes negadījuma vietu, pārkāpjot noteikto kārtību.

Pastāv strīds par to, vai ir noticis ceļu satiksmes negadījums. Pieteicējs uzskata, ka automobiļu sadursmes rezultātā transportlīdzeklim Mitsubishi Pajero nekādi bojājumi netika nodarīti.

[5.3] No Ceļu satiksmes likuma 1.panta 7.punkta izriet, ka ceļu satiksmes negadījums ir ceļu satiksmē noticis nelaimes gadījums, kurā iesaistīts vismaz viens transportlīdzeklis un nodarīti zaudējumi fiziskās personas mantai.

Likumdevējs nav norādījis, ka zaudējumiem jābūt izdarītiem attiecībā pret trešās personas mantu.

Līdz ar to noskaidrojams, vai ir nodarīts bojājums kādai no sadursmē iesaistītajām automašīnām. Attiecībā uz citām ceļu satiksmes negadījuma pazīmēm lietā strīds nepastāv.

[5.4] Protokolā norādīts, ka automobilim Mitsubishi Pajero bojāta rezerves riteņa kaste, atpakaļgaitas video kamera, sakabes āķis, elektronika, kā arī varētu būt slēpti bojājumi. *O.R.* paskaidrojumos norādījis, ka pēc sadursmes viņa vadītajam transportlīdzeklim pārstājusi darboties atpakaļskata kamera un vadības panelis. Automašīnai Mitsubishi Pajero bojāta aizmugurējā atpakaļskata kamera, elektronika un aizmugurējā „duga", bojājumi konstatēti autosalonā SIA „Aura Auto". Policijas darbinieka dienesta ziņojumā norādīts, ka 2008.gada 10.jūlijā ieradies notikuma vietā un no *O.R.* paskaidrojuma konstatējis, ka ir noticis ceļu satiksmes negadījums, bet otrs vadītājs aizbraucis. Automobilim

Mitsubishi Pajero bijis redzams, ka ir ieplīsusi rezerves riteņa kaste. Pārējie bojājumi pierakstīti no *O.R.* paskaidrojuma.

[5.5] Tiesa konstatēja, ka iestāde ir izvērtējusi no AAS „Balta" saņemtās fotogrāfijas un informāciju, ka automobilim Mitsubishi Pajero ceļu satiksmes negadījuma rezultātā bojāta rezerves riteņa dekoratīvā uzlika un „dekoratīvā duga". Atlīdzību automobiļa Mitsubishi Pajero vadītājs saņēmis tikai par bojāto rezerves riteņa dekoratīvo uzliku. Lēmumā konstatēts, ka transportlīdzekļu sadursmes rezultātā pēc augstuma sakrīt automobiļa Mitsubishi Pajero sakabes āķis un automobiļa Audi Q7 radiatora dekoratīvā reste. Ņemot vērā automobiļa Audi Q7 uzbūves īpatnības, pēc bojājumiem sakrīt automobiļa Mitsubishi Pajero rezerves riteņa dekoratīvās uzlikas bojājums ar automobiļa Audi Q7 radiatora dekoratīvās restes augšējo daļu vai motora pārsegu.

[5.6] Izvērtējot lietā esošos fotoattēlus, tiesa secināja, ka transportlīdzekļa Mitsubishi Pajero sakabes āķis atrodas kādus 45 cm no zemes. Minētais augstums sakrīt ar automobiļa Audi Q7 radiatora dekoratīvās restes apakšējo malu. Taču attiecībā uz automobiļa Mitsubishi Pajero rezerves riteņa dekoratīvās uzlikas bojājumu tiesa atzina, ka iestāde nav pierādījusi saistību ar automašīnu Audi Q7. Restes bojājums fiksēts fotogrāfijās, taču kā atsevišķs fragments. Fotogrāfijās, kur redzams rezerves ritenis un tā augstuma mērījums, bojājums nav saskatāms. Līdz ar to bojājuma precīza atrašanās vieta nav nosakāma. Ja pieņem, ka bojājums ir rezerves riteņa dekoratīvās uzlikas apakšējā daļā, tas varētu atrasties kādus 70 cm no zemes. Pieņēmums, ka tas atbilst automobiļa Audi Q7 radiatora dekoratīvās restes augšējai daļai vai motora pārsegam, nav pārbaudāms, jo automobiļa Audi Q7 radiatora dekoratīvās restes augšējās daļas un motora pārsega augstums nav mērīts. Lietā ir fiksēta dekoratīvās restes apakšējā daļa līdz valsts numura zīmei. Ja automobiļa Audi Q7 valsts numura zīme atrodas pa vidu radiatora restei un tās augstums ir ap 60 – 70 cm, tad restes augšējā daļa un motora pārsegs ir vēl vismaz 10 cm augstāk. Arī 2008.gada 31.jūlija aktā par transportlīdzekļa Audi Q7 apskati nav norādīts, kura dekoratīvās restes daļa ir bojāta.

[5.7] Tiesai neradās šaubas par to, ka sadursmes rezultātā transportlīdzeklim Audi Q7 radies radiatora dekoratīvās restes bojājums. Minētais izriet no transportlīdzekļa Audi Q7 apskates akta, no fotoattēliem, kā arī no pieteicēja paskaidrojuma, ka pēc sadursmes ar priekšā stāvošo automašīnu, viņa transportlīdzeklim ieplīsis dekoratīvais režģis.

Tā kā sadursmes rezultātā transportlīdzeklim Audi Q7 radies bojājums, tad secināms, ka atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 1.panta 7.punktam noticis ceļu satiksmes negadījums.

[5.8] CSN 51.punkts noteic, ja ceļu satiksmes negadījumā nav cietuši cilvēki, nav nodarīti bojājumi trešās personas mantai, kā arī transportlīdzekļiem nav radušies bojājumi, kuru dēļ tie nevar vai tiem aizliegts braukt, transportlīdzekļa vadītājs:

1) nekavējoties apstājas un paliek negadījuma vietā, iededz avārijas gaismas signalizāciju un uzstāda avārijas zīmi, bet, ja tas nav iespējams, citādā veidā brīdina pārējos ceļu satiksmes dalībniekus par ceļu satiksmes negadījumu;

2) vienojas ar otra ceļu satiksmes negadījumā iesaistītā transportlīdzekļa vadītāju par visiem būtiskajiem negadījuma apstākļiem, aizpilda saskaņoto paziņojumu un, neziņojot policijai par negadījumu, atstāj negadījuma vietu.

Ievērojot minēto, tikai gadījumā, ja vadītāji ir vienojušies par negadījuma apstākļiem un ir sastādīts saskaņotais paziņojums, drīkst atstāt negadījuma vietu, neziņojot policijai. No lietas materiāliem izriet, ka pieteicējam ar transportlīdzekļa Mitsubishi Pajero vadītāju izcēlās strīds par automašīnas bojājuma faktu un iespējamo zaudējumu atlīdzinājumu, bet saskaņotais paziņojums netika aizpildīts.

Ņemot vērā konstatētos apstākļus, tiesa atzina, ka, atstājot negadījuma vietu, pieteicējs ir pārkāpis CSN 51.punkta prasības.

CSN 54.punkts noteic, ja ceļu satiksmes negadījumā ir iesaistīts tikai viens transportlīdzeklis, nav cietuši cilvēki un nav nodarīti bojājumi trešās personas mantai, transportlīdzekļa vadītājs drīkst atstāt negadījuma vietu, neziņojot policijai par negadījumu.

Tiesa norādīja, ka izskatāmajā gadījumā sadursmē bija iesaistīti 2 transportlīdzekļi, tādēļ CSN 54.punkts nav piemērojams.

[6] Par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 28.jūnija spriedumu pieteicējs iesniedza apelācijas sūdzību, norādot, ka tiesa nepareizi iztulkojusi Ceļu satiksmes likuma 1.panta 7.punktu. Notikumu var atzīt par ceļu satiksmes negadījumu vienīgi tad, ja tā rezultātā ir nodarīti zaudējumi fiziskās vai juridiskās personas mantai. Pieteicējs uzskata, ka izskatāmajā gadījumā nevienai pusei zaudējumi netika nodarīti, jo par to nav iesniegti pierādījumi. Tā kā sadursmes rezultātā bojājums nodarīts pieteicēja transportlīdzeklim Audi Q7, tiesa nepamatoti secinājusi, ka ir noticis ceļu satiksmes negadījums.

[7] Paskaidrojumos par apelācijas sūdzību norādīts, ka spriedums ir tiesisks un pamatots.

[8] Tiesas sēdē pieteicējs uzturēja pieteikumā un apelācijas sūdzībā norādītos argumentus. Paskaidroja, ka pēc negadījuma otra sadursmē iesaistītā transportlīdzekļa vadītājs vēlējies no viņa saņemt naudu, uz ko atbildējis, ka naudu nemaksās. Pieteicējs uzskata, ka Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolā norādīti tādi bojājumi, kas otram transportlīdzeklim bijuši jau pirms sadursmes ar transportlīdzekli Audi Q7. Kad pēc sadursmes izkāpis no savas automašīnas, otram transportlīdzeklim nekādus bojājumus neredzējis. Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolā nepamatoti norādīti liecinieki, jo otrā transportlīdzeklī pasažieru nebija. Pieteicējs aptuveni 20 minūtes runājis ar otra transportlīdzekļa vadītāju, bet pēc tam no notikuma vietas aizbraucis.

[9] Iestādes pārstāvis tiesas sēdē paskaidroja, ka nav strīda par to, ka notikusi 2 transportlīdzekļu sadursme. Transportlīdzekļiem konstatēti nelieli bojājumi, taču policija katram bojājumam ekspertīzi neveic. Pieteicējs sodīts par to, ka atstājis negadījuma vietu. Pieteicējam vismaz bija jāinformē policija par to, ka viņš atstās notikuma vietu. Administratīvā akta apstrīdēšanas procesā pārbaudīti fakti par to, vai sadursmes rezultātā varēja rasties Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolā norādītie bojājumi. Negadījuma vietā veikti mērījumi, kā arī apdrošinātāji vērtējuši bojājumu rašanās apstākļus.

Motīvu daļa

[10] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies procesa dalībnieku paskaidrojumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteicēja pieteikums ir noraidāms.

[11] Apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums (sk. šā sprieduma 5.punktu) ir pareizs un pilnībā pietiekams, tādēļ apgabaltiesa saskaņā ar APL 307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā konstatētajiem faktiem un motivācijai, tos neatkārtojot.

[12] Administratīvā apgabaltiesa turpmāk norādīto apsvērumu dēļ atzīst par nepamatotiem pieteicēja apelācijas sūdzībā norādītos argumentus.

[12.1] Pieteicējs uzskata, ka pirmās instances tiesa nepareizi interpretējusi Ceļu satiksmes likuma 1.panta 7.punktu un līdz ar to nepamatoti secinājusi, ka transportlīdzekļu Audi Q7 un Mitsubishi Pajero sadursme vērtējama kā ceļu satiksmes negadījums.

Atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 1.panta 7.punktam ceļu satiksmes negadījums ir ceļu satiksmē noticis nelaimes gadījums, kurā iesaistīts vismaz viens transportlīdzeklis un kura rezultātā cilvēks gājis bojā, viņam nodarīti miesas bojājumi vai arī nodarīti zaudējumi fiziskās vai juridiskās personas mantai vai videi, kā arī citā vietā, kur iespējama transportlīdzekļa braukšana, noticis negadījums, kurā iesaistīts transportlīdzeklis.

Izskatāmajā gadījumā nepastāv strīds par to, ka protokolā norādītajā laikā un vietā notika transportlīdzekļu Audi Q7 un Mitsubishi Pajero sadursme, kas citētās tiesību normas izpratnē vērtējama kā ceļu satiksmē noticis nelaimes gadījums, kurā bija iesaistīti 2 transportlīdzekļi. Nav strīda arī par to, ka vienam no sadursmē iesaistītajiem transportlīdzekļiem, proti, automašīnai Audi Q7 sadursmes rezultātā tika nodarīts bojājums (ieplīsusi dekoratīvā reste). Tā kā ikvienai transportlīdzekļa detaļai ir materiālā vērtība, ko ir iespējams izteikt naudas izteiksmē, tad konstatējot, ka sadursmes rezultātā ir bojāta transportlīdzekļa Audi Q7 detaļa (dekoratīvā reste), secināms, ka ir konstatējami zaudējumi fiziskās personas (pieteicēja) mantai.

Apgabaltiesa atzīst, ka Ceļu satiksmes likuma 1.panta 7.punkta izpratnē ar jēdzienu „zaudējumi fiziskās vai juridiskās personas mantai" ir aptverti arī zaudējumi, kas nodarīti ceļu satiksmes negadījumā iesaistītajām personām.

Tiesību teorijā atzīts, ka "vispirms veicama tiesību normas gramatiskā iztulkošana, kas nosaka tiesību normas iztulkošanas iespējamās robežas lietoto jēdzienu vārdiskās jēgas ietvaros. Ja pēc gramatiskās iztulkošanas palikušas vairākas tiesību normas iespējamās nozīmes, tad šī norma jāskata kopsakarā ar pārējām tiesību normām". (*sk.: Neimanis J. Ievads tiesībās. Rīga: zv.advokāts J.Neimanis, 2004, 157., 158.lpp.*). Ja šķiet, ka tiesību norma ir piemērojama konkrētajam gadījumam, tad subsumpcijas ietvaros jānoskaidro, vai atsevišķas faktisko apstākļu pazīmes atbilst tiesību normas tiesiskā sastāva pazīmēm. Proti, dažādās iztulkošanas metodes jāpiemēro atkarībā no iztulkošanas nepieciešamības, kas rodas, risinot jautājumu par noteiktas tiesību normas piemērošanu konkrētam faktiskajam sastāvam (*sk.: Horns N. Ievads tiesību zinātnē un filozofijā. Likums un Tiesības, 2000, Nr.8, 228. lpp.*).

Izskatāmajā gadījumā piemērojamā tiesību norma ir izteikta precīzi un viennozīmīgi. Ceļu satiksmes likuma 1.panta 7.punkts arī neparedz izņēmumu, ka par zaudējumiem fiziskās personai mantai nav uzskatāmi zaudējumi, kas nodarīti kādai no ceļu satiksmes negadījumā iesaistītajām personām. Tā kā faktisko apstākļu pazīmes atbilst minētās tiesību normas tiesiskā sastāva pazīmēm, tad minētā tiesību norma izskatāmajā gadījumā ir piemērota pamatoti.

[12.2] Atbilstoši lietā esošajiem pierādījumiem, pirmās instances tiesa ir nodibinājusi, ka 2008.gada 10.jūlijā plkst.14:35 pieteicējs vadīja transportlīdzekli Audi Q7, valsts reģistrācijas Nr.*/reģistrācijas numurs/*, pa Ierikļu ielu no Vairoga ielas puses A.Čaka ielas virzienā un pie nama Ierikļu ielā Nr.3 nepārliecinājās par ceļu satiksmes drošību, kā rezultātā uzbrauca stāvošam transportlīdzeklim Mitsubishi Pajero, valsts reģistrācijas Nr.*/reģistrācijas numurs/*, sadursmes rezultātā ir nodarīts bojājums transportlīdzeklim Audi Q7.

Konstatējot minētos apstākļus, kurus neapstrīd arī pieteicējs, pirmās instances tiesa ir pamatoti atzinusi, ka transportlīdzekļu Audi Q7 un Mitsubishi Pajero sadursme ir vērtējama kā ceļu satiksmes negadījums. Lietā konstatētajos apstākļos nav nepieciešams iegūt vēl papildus pierādījumus, lai notikušo sadursmi atzītu par ceļu satiksmes negadījumu Ceļu satiksmes likuma 1.panta 7.punkta izpratnē. Līdz ar to nav nepieciešami pierādījumi tam, ka sadursmes rezultātā tika nodarīti bojājumi arī otram sadursmē iesaistītajam transportlīdzeklim.

[12.3] Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 27.panta ceturto daļu, ja ceļu satiksmes negadījumā nav cietuši cilvēki un nav nodarīti bojājumi trešās personas mantai, kā arī transportlīdzekļiem nav radušies bojājumi, kuru dēļ tie nevar pārvietoties, transportlīdzekļu vadītāji rīkojas CSN paredzētajā kārtībā.

CSN 4.punkts noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus (..).

Atbilstoši CSN 51.2.punktam, ja ceļu satiksmes negadījumā nav cietuši cilvēki, nav nodarīti bojājumi trešās personas mantai, kā arī transportlīdzekļiem nav radušies bojājumi, kuru dēļ tie nevar vai tiem aizliegts braukt, transportlīdzekļa vadītājs vienojas ar otra ceļu satiksmes negadījumā iesaistītā transportlīdzekļa vadītāju par visiem būtiskajiem negadījuma apstākļiem, aizpilda saskaņoto paziņojumu un, neziņojot policijai par negadījumu, atstāj negadījuma vietu.

Minēto noteikumu 52.punkts paredz, ka gadījumā, ja transportlīdzekļu vadītāji nespēj vienoties par visiem būtiskajiem negadījuma apstākļiem un aizpildīt saskaņoto paziņojumu, transportlīdzekļu vadītāji nekavējoties apstājas un paliek negadījuma vietā (..), par ceļu satiksmes negadījumu paziņo policijai (..).

Tādējādi atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajai kārtībai, ja pēc notikušā ceļu satiksmes negadījuma transportlīdzekļu vadītājiem rodas domstarpības un vadītāji nespēj vienoties par visiem būtiskajiem negadījuma apstākļiem un aizpildīt saskaņoto paziņojumu, transportlīdzekļu vadītājiem ir jāpaliek negadījuma vietā un par ceļu satiksmes negadījumu ir jāpaziņo policijai. No citētajām tiesību normām izriet ceļu satiksmes negadījumā iesaistīto transportlīdzekļu vadītāju pienākums pēc ceļu satiksmes negadījuma rīkoties tā, lai situācija negadījuma vietā saglabātos tādā stāvoklī, kādā tā bija negadījuma brīdī. Pienākums domstarpību gadījumā par notikušo paziņot policijai ir balstīts uz nepieciešamību objektīvi pārbaudīt un fiksēt visus būtiskos apstākļus tieši negadījuma vietā, jo vēlāk pierādījumu nostiprināšana var būt apgrūtināta vai pat neiespējama.

[11.4] Izskatāmajā gadījumā nav strīda par to, ka abu transportlīdzekļu vadītāji apzinājās to, ka ir notikusi automašīnu sadursme, turklāt starp negadījumā iesaistīto transportlīdzekļu vadītājiem radās domstarpības par transportlīdzeklim Mitsubishi Pajero nodarītajiem bojājumiem. Pieteicēja vadītajai automašīnai Audi Q7 sadursmes rezultātā tika bojāta dekoratīvā reste. Pieteicējs atzīst, ka pēc notikušās sadursmes izkāpis no sava transportlīdzekļa un gājis apskatīt transportlīdzekli Mitsubishi Pajero, kura vadītājs prasījis atlīdzinājumu naudā par viņa automašīnai nodarītajiem bojājumiem, kas radušies sadursmes rezultātā. Nepastāv strīds par to, ka pēc notikušās sadursmes pieteicējs un transportlīdzekļa Mitsubishi Pajero vadītājs nespēja vienoties par visiem būtiskajiem negadījuma apstākļiem, kā arī netika aizpildīts saskaņotais paziņojums. Neskatoties uz minētajiem apstākļiem, pieteicējs no negadījuma vietas aizbrauca, tādējādi ar savu rīcību liedzot policijas darbiniekiem iespēju pārbaudīt negadījuma apstākļus un abus sadursmē iesaistītos transportlīdzekļus (to bojājumus) notikuma vietā uzreiz pēc sadursmes. Apgabaltiesa secina, ka lietā konstatētajos apstākļos pieteicējs nebija tiesīgs atstāt negadījuma vietu, jo šāda pieteicēja rīcība ir pretrunā ar CSN 52.punktā noteikto.

[11.5] LAPK 149.^{16}panta piektajā daļā citastarp ir noteikts, ka par ceļu satiksmes negadījuma vietas atstāšanu pēc ceļu satiksmes negadījuma, pārkāpjot

noteikto kārtību, transportlīdzekļa vadītājam uzliek naudas sodu no piecdesmit līdz piecsimt latiem un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz laiku no trim mēnešiem līdz diviem gadiem vai bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanas.

Apgabaltiesa atzīst, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem ir pierādīta pieteicēja vaina LAPK 149.[16]panta piektajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā. Līdz ar to pirmās instances tiesas spriedums ir pamatots.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.[11] panta otrās daļas 1.punktu, 286.[12] panta pirmo daļu un 286.[14] pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieces 2008.gada 9.decembra lēmumu Nr.3396 (10.07.2008. administratīvā pārkāpuma protokols Nr. Nr.PA 512073) atstāt negrozītu, bet *E.S.* pieteikumu noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese referente *(paraksts)* R.Paegle

Tiesneses

(paraksts) Dz.Amerika

(paraksts) L.Vīnkalna

NORAKSTS PAREIZS
Rīgā, 23.09.2011.
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese R.Paegle